AMIGOE
MAANDAG 24 OKTOBER 1983

Geslaagd kindertoneel mist vonken van een volle zaal

EEN KINDERSTUK brengen voor een nagenoeg lege zaal is in feite onbegonnen werk, want kindertoneel bestaat nu eenmaal bij de gratie van reacties uit de zaal. Een goed kinderstuk geeft dan ook hiertoe alle gelegenheid aan de spelers. En dat bood het kinderstuk "Er waren eens twee meisjes", dat afgelopen zaterdag in Centro Pro Arte in première ging, volop aan de spelers. Echter, "de zaal" want er zaten slechts vijftig kinderen en een handjevol volwassenen in de zaal. Maar ondanks deze handicap — waarschijnlijk te wijten aan het vroege aanvangsuur — brachten de spelers van toneelvereniging "Studio" toch met een ongebroken geestdrift hun kindertoneelstuk, dat werkelijk veel meer toeschouwers verdient en dat ook wel zal krijgen.

Na een wat aarzelend en rommelig begin kwam er vooral vaart in de voorstelling vanaf de opkomst van de voddenman, gespeeld door Eddy Waas. Duidelijk bleek dat de routinier op het gebied van kindertoneel in zijn element was en er zelf plezier aan beleefde. Toch waren er vooral tegen het einde van het eerste bedrijf, dat een uur duurde en wel wat korter mag, momenten van overacting en onnodige vertragingen in zijn spel te bespeuren. Van de overige spelers zou ik vooral Jelle Bangma willen noemen die op het gebied van timing, dictie en mimiek een hoge graad van perfectie wist te bereiken.

Jammer was dat al vóór de voorstelling iets van het decor, dat overigens alle lof verdient uitgezonderd de echte planten in een decor van bomen, was te zien. Het verrassingselement van het straks opengaande doek dat de spanning alleen maar doet stijgen, is niet aanwezig. Het jeugdige publiek zit nu niet popelend van ongeduld te wachten op het moment waarop onthuld zal worden wat er achter dat doek allemaal te zien zal zijn; het weet het al. Je ontneemt als regisseur het eventuële open doekje aan de decormensen. En dat open doekje hadden ze zeker verdiend!

Die regisseur was Henk van Breugel die zaterdag met dit toneelstuk zijn debuut maakte. Hij is in zijn opzet om een vrolijk kinderstuk te brengen zeer zeker geslaagd en je zou wensen dat hij ermee door zou gaan, alhoewel ik hem op het toneel toch wel miste!

Het gevaar van te veel en te lange dialogen moet in een kinderstuk worden bezworen met voldoende kijkmateriaal. Dat was er, want de verzorging op het gebied van de kleding, belichting, attributen, enz. was goed. Maar daarnaast zorgde vooral de regisseur dat er voldoende momenten van activiteiten waren. Dat waren soms de beste momenten. De fraaiste scène vond ik de scène met het tafelkleed, waar de spelers een stukje discipline weggaven. Ook leuk was de scène met de spiegel, die wel korter mag en aan slordigheden leed.

De verkleedpartij tussen de schoenmaker — niet onverdienstelijk gespeeld door debutant Erik Groot Nibbelink — en de rijke mijnheer — Jelle Bangma, die vooral in zijn monoloog tijdens het proeven van de worst uiterst knap spel leverde — zou wel wat sneller kunnen worden gespeeld en dat ligt in de handen van Eddy Waas. Helaas kwam Joris, de veldwachter, alleen maar met een slaapmuts op: daaronder hedendaagse kleding, terwijl er aan de waslijn twee prachtige hemden hingen. Eén meer gemaakt, Joris aangetrokken en er was nog meer te lachen. Trouwens op het punt van de casting ben ik het niet eens met de keus van Ben van Hooidonk als luie, alleen op slapen en eten zijnde veldwachter. Er stond nu een driftig en actief bewegend manneke op het toneel dat beslist niet beantwoordde aan het vereiste type. Overigens bleek mij wel dat Ben van Hooidonk goed paste in een kinderstuk. Hij had ondanks het geringe aantal toeschouwers al goed contact met de zaal.

Verder was de verstaanbaarheid van alle spelers goed en tekstkennis grandioos. De spelers, vooral de twee meisjes — en goed spelende Annie Groot Nibbelink en een nog wat onzekere Margreet Schepel — zouden elkaar wat meer moeten aankijken. Zeker als er verbijsterende dingen worden gezegd! De emmers graag echt gevuld met water, lijm en verf, of wat er dan voor door kan gaan; hier werd te veel van de kinderfantasie gevraagd.

Een kinderstuk dat zeker door alle kinderen moet worden gezien. Dus niet voor volwassenen? Jawel. Vaders en moeders zullen zeker meegenieten, omdat er hier en daar tussen de regeltjes door nog aardig wat nadenkertjes zitten verscholen. En wat dacht u aan het eind van het offeren vam de mooie kleren, de telefoon en het geld op de kar van de voddenman in ruil voor wat gewoon menselijk geluk? Tussendoor moet u dan ook eens letten op de kinderen rondom u. Sommigen kunnen niet meer blijven zitten.

Een gelukwens aan het adres van Studio, haar regisseur Henk van Breugel en de spelers en alle medewerkers is op zijn plaats. A.s. zaterdag en zondag zijn er nog vier voorstellingen. Gaat u er maar heen en neemt u veel kinderen mee. Ze zullen u er dankbaar voor zijn.

KEES VOS

AMIGOE
DINSDAG 25 OKTOBER 1983

De andere Lauffer

Samenstelling: B. Jos de Roo

PIERRE LAUFFER HEEFT in zijn gedichten allerlei onderwerpen ter hand genomen. Ik zal er enkele bespreken en hier en daar illustreren met een gedicht of een gedeelte uit een gedicht.

Hij heeft de nodige tijd besteed aan het schrijven over zijn land en de natuur daar. Daarbij komt soms een zeker patriottisme boven. Een van zijn bekendste gedichten op dit gebied is wel "Flor di Anglo" uit zijn eerste periode, waarin hij het nederige bloempje verheerlijkt en daarmee ook Curaçao. Verder uit zijn bundel "Kumbu" het gedicht "Keho di Katibu", maar uit die bundel zou ik willen aanhalen "Mi Tera". Daarin klaagt hij erover dat zijn land wordt mishandeld en beledigd door een stelletje schurken. Hij vindt dat zijn land hem en ons allemaal ontfutseld is. Dan roept hij het uit: "Ladronisia!" (Diefstal).

MI TERA

E pida tera 'ki
Ku Dios den su kapricho
A laga spreit fo'i den laman,
Ta di mi.

Mi rais ta chupa na su pechu,
Biba riba sanger i solo
Ku a kore marka su historia.
M'a kusji den tristesa
I tura den ultrahe
Riba su konfó di odio
Prepara pa poko sinberguensa.

Pesei si awor mi lanta,
Grita: Ladronisia!
Ta pasobra e pida tera 'ki ta di mi.

Een heel ander aspect van zijn dichtkunst zijn de genietingen des levens. Hij genoot van de goede dingen des levens, van zang, dans, drank en vrouwen. We kunnen bijvoorbeeld denken aan sommige gedichten uit zijn bundel "Kumbu", zoals "Túmba". Maar uit die bundel wil ik "Balia Bari" aanhalen. Dat heeft te maken met de tambú-dansen tegen het einde van het jaar.

BALIA BARI

Ku sintura di mamundèngè
Ku mantuana mondong'i lobi
Ku tur m'a balia barí.
Y or'e chapi ta kokobia
Y or'e kueru ta lamanta:
Kímina, kana kue
Kímina, kana kue
Tur mi kurpa ta kisjiki
Ay mi sanger ta herebe.

Fo'i bisp'i Pasku m'a strenele
Pa tra'i Tre-Rei mi mand'e bai
Ku tur su fuku di anja bieu.
Y or'e chapi ta kokobia
Y or'e kueru ta lamanta:
Kímina, kana kue
Kímina, kana kue
Tur mu kurpa ta kisjiki
Ay mi sanger ta herebe.

Het ritmische in dit gedicht is iets wat we terugvinden bij Elis Juliana, die dat eigenlijk in nog veel sterkere mate heeft en vrij veel van deze ritmische gedichten geschreven heeft. Die is er echt een meester in. Een volgend punt zijn zijn kinderrijmpjes. Er staan er enkele in zijn bundel "Mangusá". Ik noem het eerste stuk uit zijn rijmpje "Totèki riba rèki".

Den kushína riba rèki
nos a mira un totèki.
El a subi, horta spèki,
hinka boka den un paila di kalmèki.

In de keuken bovenop het rekje zat een hagedisje en die at van het spek en stopte zi n bek in een steelpannetje met karnemelk. Een volkomen pretentieloos iets. Deze bundel is dan ook bedoeld voor kinderen. Maar het leest toch wel grappig en ook hier weer zien we, dat bij Elis Juliana dergelijke zaken nog veel meer voorkomen. Die heeft daar een enorme bedrevenheid in.

AMIGOE
WOENSDAG 26 OKTOBER 1983

Boekje over spelling van Papiamentu

WILLEMSTAD— De Schooladviesdienst heeft, op verzoek van het eilandgebied Curacao, een boek uitgegeven met alle regels over de Papiamentu-spelling, zoals opgesteld door de commissie Römer, Maduro en Jonis. Een exemplaar van het boek werd onlangs door het SAD-hoofd drs Layo van der Veen aan de eerste burger van Curacao, Ronnie Casseres overhandigd.

Zoals bekend is in 1976 de door de genoemde commissie een spelling opgesteld, dat dat jaar door het eilandgebied goedgekeurd en aangenomen werd. Het nu door de SAD uitgegeven publikatie bevat regels over de toepassing van deze spelling. Eind november begint de SAD met een grootscheeps informatiecampagne via de communicatiemedia, terwijl het boek gratis onder de bevolking verspreid zal moeten worden.

Zich ervan bewust dat een taal een levend iets is, heeft het eilandgebied een permanente commissie in het leven geroepen, die de toepassing van deze spellingsregels moet controleren en evalueren, om indien nodig veranderingen voor te stellen.

DINSDAG 25 OKTOBER 1983
AMIGOE

Antilliaanse film-festival filmliga

WILLEMSTAD — In plaats van de gebruikelijke voorstellingen op de eerste woensdag van de maand brengt de Filmliga in de maanden november en december een "Antilliaans Filmfestival". Door medewerking van de filmotheek van de Nederlandse Antillen en de Sticusa kreeg de Filmliga de beschikking over een viertal speelfilms over de Antillen, waaronder "Plantage Tamarinde", een klassieker uit 1964. De speelfilms voor de maand november zijn "Ontmoeting met het verleden", "De droom van een oude man", "Mijn zuster de negerin", "Dakota", "Sabine", "Plantage Tamarinde", "Mosaico Cultural" en "Violette et François". In december zal de Filmliga de films "Een woord van liefde" en "Judo Saga" vertonen. Alle vertoningen vinden plaats in De Tempel. Voor wat betreft de film "Mosaico Cultural", onder regie van Wilbert Tecla, zij opgemerkt dat de film gebaseerd is op het boek van de onlangs als gouverneur van de Nederlandse Antillen beëdigde prof. dr. René Römer, "Cultureel Mozaïek van de Nederlandse Antillen". Hierin wordt getracht de verschillende culturele uitingen op de zes Antilliaanse eilanden te tonen.

AMIGOE 25/10-83

Ingezonden

Bovenlaag

ALS REACTIE OP een ingezonden stuk van de heer mr. J.M.Reijntjes over het thema "Concerten" in de Amigoe van 18 oktober 1983 zou ik erop willen wijzen dat de Culturele Centra nog steeds voor de financiering van verreweg het grootste deel van hun apparaat en actitiviteiten afhankelijk zijn van de subsidie die hen door de Sticusa in Amsterdam wordt verleend. En dat de Sticusa op haar beurt weer geheel wordt gefinanciërd uit het budget van het Kabinet voor Nederlands-Antilliaanse Zaken in Den Haag voor ontwikkelingshulp aan de Nederlandse Antillen. Er is dus wel degelijk, zij het vanuit Nederland afkomstig, gemeenschapsgeld mee gemoeid.

Het betoog van de heer Reijntjes komt daardoor in een ander licht te staan, tenzij men inderdaad zou kunnen aannemen dat met deze concerten een vrij grote groep mensen wordt bereikt, die zich geen NAf.10,- aan entreegeld per gezinslid kan veroorloven, de groep van de minder draagkrachtigen dus. Slechts in dit geval lijkt het verantwoord deze concerten gratis toegankelijk te laten zijn. Het is immers niet de bedoeling dat ontwikkelingsgelden worden besteed aan genoegens van de beter gesitueerden. De juistheid van de bewering van de heer Reijntjes moet ik en samen met mij vele anderen sterk in twijfel trekken. Hoewel ik niet alle concerten bezocht, heb ik bij de concerten waarbij ik wel aanwezig was sterk de indruk gekregen, dat deze slechts worden bezocht door de blanke groep en een kleine Curaçaose bovenlaag. Het lijkt me ook tamelijk naïef te verwachten dat gezien de status en de excentrische ligging van de UNA (zonder eigen vervoer kom je daar niet) en het soort muziek welke ten gehore wordt gebracht (voor het merendeel Europese klassieke muziek), de gemiddelde Curacaoënaar uit de lagere inkomensklasse belangstelling voor deze concerten zal hebben, zelfs al is de toegang gratis. Wellicht zou de belangstelling van deze groep groter zijn als een andere plaats wordt gekozen (bv. het Wilhelminaplein of de buurtcentra) en muziek wordt gekozen die dichter bij de Caribische cultuur ligt.

Ik meen dat de beslissing van het UNA-bestuur om deze concerten gratis toegankelijk te laten zijn, gezien de motivering van de heer Reijntjes op onduidelijke gronden is gebaseerd. Overigens worden de activiteiten van de UNA en het CCC op dit terrein op zichzelf zeer op prijs gesteld.

J.VERHEIJEN

Amigoe
WOENSDAG 26 OKTOBER 1983

Koor uit Anguilla trekt aandacht op Sint Maarten

WILLEMSTAD — Het optreden van het Anguilla choral circle op Sint Maarten heeft volgens het Sintmaartense weekblad Windward Islands Newsday de aandacht getrokken. Dit is volgens Newsday een van de spectaculairste volksgroepen welke men zijn zang, dans en drama Sint Maarten snel veroverde. Het koor werd elf jaar geleden vanuit de Methodistische kerk opgericht maar stond open voor alle gezindten zodat het een doorsnee van de bevolking van Anguilla biedt. Men trad op St Kitts en Sint Maarten op. Er bestaan plannen voor een trip naar de Amerikaanse Maagdeneilanden.

AMIGOE
WOENSDAG 26 OKTOBER 1983

Zakenvaria

Keramiek-tentoonstelling

ORANJESTAD — In het Instituto di Cultura wordt vrijdagavond om acht uur een keramiektentoonstelling geopend. In deze tentoonstelling is inbegrepen een demonstratie hoe op Aruba keramiek wordt gemaakt. Er zijn voorts diverse artikelen van keramiek te zien. Verschillende personen en instanties nemen aan de tentoonstelling deel. De tentoonstelling duurt tot 4 november en is iedere dag van zes tot negen uur 's avonds geopend. Ook zullen scholen in de gelegenheid worden gesteld om de tentoonstelling te komen bezichtigen.

 Amigoe

EILANDELIJKE WETTEN ALS VOORWAARDE VOORAF

Decentralisatie-wet bij Staten

BC krijgt zeggenschap over eigen monumenten

WILLEMSTAD- De eilandsbesturen krijgen bijna volledige zeggenschap over de monumenten op het eiland als de wet in werking treedt die het kabinet Martina heeft aangeboden aan de Staten, voor decentralisatie van de monumentenzorg. Ingeval de bestuurscolleges in hun beleid ter waarborging van deze monumenten gestoord worden, biedt de door de regering voorgestelde raamwet de mogelijkheid om "de sterke arm" (de politie) ter assistentie te roepen. Voordat de wet in werking kan treden, moeten de eilanden echter een eilandelijke monumentenwet aanvaard hebben. Daarvoor worden enkele grondregels vastgelegd.

De wet is aan de Staten aangeboden door de ministers van Algemene Zaken (Don Martina), van Volksgezondheid (Margo Croes), Staatkundige Structuur (mr Ralph Richardson) en van Justitie (weer Don Martina). Zij erkennen dat de bestaande monumenten-wet al direct na zijn in werking treding vier jaar geleden op fel verzet stootte, zowel van practische als van staatsrechtelijke aard. De centrale opzet van die wet was daar debet aan. In feite behoren de eilanden zelf hun monumentenbeheer te kunnen reguleren, zo werd geredeneerd, te meer daar er staatkundige ontwikkelingen op gang waren gekomen om zoveel als mogelijk Landstaken over te hevelen naar de eilanden.

Die kritiek is algemeen geworden. Daarom en omdat de regering in zijn in maart dit jaar gepresenteerd regeerprogramma zich voor ogen gesteld heeft om tot decentralisatie over te gaan, is een concept-wet daarvoor opgesteld en naar de Staten gestuurd.

Voorwaarde voor in werking treding op de eilanden is wel dat die van tevoren een eilandelijke monumenten-wet moeten opstellen. Die moet voorts voldoen aan bepaalde voorwaarden, anders wordt nog niet geacht dat de overheveling heeft plaatsgehad. Die voorwaarden zijn bedoeld om de eilandelijke monumenten zo goed mogeli k te beschermen.

REGISTERS

In die eilandelijke wet moet bijvoorbeeld opgenomen worden hoe gedacht wordt om monumenten en stadsgezichten aan te wijzen als beschermde monumenten. Dat moet vervolgens dan als zodanig afgekondigd worden en opgenomen worden in daarvoor op te stellen monumenten-registers, zodat dat voor iedereen na te trekken valt. Ook de eigenaren van wat bestempeld wordt als een beschermd monument moeten dat weten. Beslissingen van het BC in deze monumenten-wet moeten aanvechtbaar zijn, in die zin dat iemand tegen bepalingen daaruit of de toepassing ervan in beroep kan gaan, zo luidt de laatste voorwaarde.

In de raamwet worden regels gesteld ten aanzien van monumenten. Zonder vergunning van het eilandsbestuur is het verboden om een beschermd monument te verplaatsen, te vernielen, te beschadigen, af te breken of anderszins te wijzigen, zelfs ook maar te herstellen. Het is zelfs niet toegestaan om het te gebruiken op een wijze die gevaar voor het voortbestaan kan opleveren. In alle omstandigheden moet het BC het groene licht geven voor welke plannen dan ook die daaromtrent bestaan. Als een verzoek wordt ingediend voor een vergunning voor het een of ander, dan is het BC verplicht om daarover binnen zes maanden een uitsluitsel te geven.

Als dat wordt nagelaten, mag worden aangenomen dat het BC ermee akkoord is gegaan onder het motto "wie zwijgt, stemt toe". Als een vergunning mocht worden afgewezen en de aanvrager daar schadelijke gevolgen van heeft, die redelijkerwijs niet helemaal op hem afgewenteld kunnen worden, zullen partijen met elkaar moeten zien rond te komen over een vorm van schadevergoeding, aldus de raamwet.

VONDSTEN

Een ieder die een beschermd monument onder zijn beheer krijgt verplicht zich tegelijkertijd erop toe te zien dat het nodige onderhoudswerk tijdig en goed wordt verricht. Waar geconstateerd wordt dat daar de hand mee gelicht wordt, kan het BC opdracht daartoe geven en de rekening sturen naar de beheerders. Maar dat kan niet zomaar: eerst moet er een officiële aanmaning uit zijn gegaan en drie maanden gewacht worden om te zien of alsnog aan de opdracht uitvoering wordt gegeven. Als

vervolg → 5

Vervolg zeggenschap

het BC het een zeer urgent geval beschouwt, dat geen uitstel duldt, dan mag die termijn van drie maanden vergeten worden.

Als vermoed wordt dat zich ergens monumenten bevinden, waarnaar gegraven moet worden, dan moet ook daarvoor eerst vergunning verkregen worden van het eilandsbestuur. Als daarbij op enige wijze schade wordt opgelopen, dan kan een deel ervan verhaald worden op de eilandskas. Eventuele vondsten moeten binnen drie dagen worden gemeld bij de eilandelijke overheid.

"Roerende monumenten" kunnen op last van het BC teruggevraagd worden of afgestaan worden voor openbare bezichtiging. Als er schade wordt berokkend aan personen of instanties, omdat die bijvoorbeeld door het BC in bruikleen worden genomen, dan zal die schade worden vergoed.

KERKGEBOUWEN

Wanneer personen of instellingen deze regels overtreden kan het BC de sterke arm te hulp roepen om naleving ervan af te dwingen. In de regel moet wel eerst een officiële waarschuwing daaraan vooraf zijn gegaan. Als het BC op kosten gejaagd wordt doordat anderen hun taken en verplichtingen ten aanzien van monumenten verzaakt hebben, dan kan het BC dat op hen verhalen. Op overtreding van deze monumenten-wet staat een gevangenisstraf van maximaal een jaar of een geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden. Voor opsporingen van vermeende overtredingen kunnen gewone en buitengewone agenten van politie die beschermde monumenten betreden tussen acht uur 's morgens en zonsondergang. Er wordt wel vanuit gegaan dat zij geen kerkgebouwen die daaronder vallen binnen gaan, op momenten dat daar een religieuze dienst aan de gang is. In het geval dat het om een woning gaat en de bewoner tegenstribbelt, dan moet er een hulpofficier van justitie bij zijn. Van zulke gevallen moet dan binnen twee dagen proces verbaal opgemaakt zijn, waarin uitleg van een en ander gegeven wordt.

Wat is 'n monument?

DE TERM «monument» geeft nog al eens aanleiding tot misverstanden en uiteenlopende interpretaties. Om althans juridisch beter gedekt te zijn heeft de regering in de raamwet ter decentralisatie van de monumentenzorg wat aanduidingen opgesomd die enige richtlijnen kunnen geven.

Monument: "roerende en onroerende zaken, welke vóór tenminste vijftig jaar vervaardigd zijn en die van algemeen belang worden geacht wegens hun schoonheid, hun kunstwaarde, hun betekenis voor de wetenschap, de geschiedenis van het land of hun volkskundige waarde".

Stads- en dorpsgezichten: "Groepen van onroerende zaken, hieronder begrepen bomen, wegen, straten en pleinen, welke met één of meer tot de groep behorende monumenten een beeld vormen dat van algemeen belang is wegens de schoonheid of het karakter van het geheel."

Nu geldt ook, dat over smaak niet te twisten valt. Dat maakt een en ander best weer erg gecompliceerd, ondanks juridische spitsvondigheden.

25/10-83

Amigoe

Teatro Experimental met Abo, nos speransa

ORANJESTAD — Teatro Experimental Arubano — dat met succes reeds een aantal stukken bracht — komt in december met een nieuw toneelstuk: "Abo: nos speransa". Een stuk dat verband houdt met Kerstmis, maar dat vooral de huidige problemen in onze gemeenschap behandelt. Iedereen, die zich nog het successtuk van verleden "Ban plasa pa sa" herinnert, zal ook van dit nieuwe stuk weer de beste verwachtingen hebben.

AMIGOE 28/10-83

Enfasis gewijd aan invoering Papiamentu

WILLEMSTAD- Het onderwijsblad Enfasis wijdt deze keer weer haar hele editie aan het Papiamentu, met de bedoeling zoveel mogelijk informatie te geven over de invoering van het Papiamentu in het onderwijs op Curaçao.

In deze laatste editie wordt de publicatie aangekondigd van het boek "Ortografía di Papiamentu" (Papiamentse Spelling). Dit boek zal spoedig worden gedistribueerd, gevolgd door een informatiecampagne van de Schooladviesdienst over hoe het te gebruiken.

Verder in haar laatste editie, behandelt Enfasis ook het boek van Jenny Fraai, "Un palabra ta saka otro" (Van één woord komt een ander) en een publicatie van de IPEP met de teksten van pas gehouden lezingen over het Papiamentu.

Alle abonnees van de middagbladen krijgen maandag hun Enfasis samen met de krant. Mocht dit niet zo zijn, gelieve contact op te nemen met Districo op telefoon 70303 of 70304.

AMIGOE 28/10-83

Foto-expositie Sectie Kultuur

WILLEMSTAD— In het Cultureel Centrum Curacao houdt de sektie Kultuur vrijdag 28 oktober de opening van een expositie met affiches van de bekende Nederlandse fotograaf Ralph Prins. De opening is om half negen 's avonds, waarbij Prins zelf een toelichting geeft op zijn werken.

AMIGOE

DONDERDAG 27 OKTOBER 1983

WILLEMSTAD—Fantastisch was gisteren het optreden van de Sherman Brothers in Centro Pro Arte. De broers brachten gisteren in de premiere van hun optredens op Curacao een repertoire met diverse bekende liedjes, zowel van hun nieuwste lp als van andere bekende artiesten. Daarbij toonden ze tevens hun danskunst.

Vooral de "benjamin" van de groep, Ronnie (tweede van rechts) gaf een demonstratie weg van "funk" waar het publiek niet genoeg van kon krijgen. Kenneth (geheel links) veroverde als solo-zanger het hart van het Curacaose publiek. De andere broers deden er niet voor onder: ook Tony en Kenson droegen hun steentje bij om de show tot een enorm succes te maken. De volgende voorstellingen zijn vanavond in Centro Pro Arte en zondag in Sentro Deportivo Korsou.

Amigoe

WOENSDAG 26 OKTOBER 1983

Basiscursussen YOPA voor muziek

WILLEMSTAD— De YOPA (YOuth Organization for Performing Arts) begint binnenkort met basiscursussen voor het bespelen van diverse muziekinstrumenten. De cursussen die georganiseerd worden zijn voor gitaar, piano, blokfluit solfege, drums, trombone, dwarsfluit, kuarta en lessen in zang, nootlezen en componeren. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met de volgende YOPA-leden: president Donald Canwood op telefoon 79532, Djurig Bertad 77261 en Dennis Aalse 44922.

Amigoe

VRIJDAG 28 OKTOBER 1983

Voorstelling van ballet in CPA

WILLEMSTAD — In Centro Pro Arte wordt de volgende maand een ballet-voorstelling verzorgd door de Ecole de Danse onder leiding van Lucia Schnog. Deze voorstelling, «Rats», is op vrijdag 11 en 18 november om half negen en op zaterdag 12 en 19 november om vier uur en om half negen in de schouwburg. Als gastdanser treedt Paul Jenden op.

Amigoe

VRIJDAG 28 OKTOBER 1983

Pianoconcert en expositie

KRALENDIJK — Op dinsdag 1 november zal de Amerikaanse pianiste Judith Felton onder auspicien van het Cultureel Centrum Bonaire (CCB) optreden. Het pianoconcert wordt gegeven in jeugdhuis Jong Bonaire en begint om half negen. Vrijdagmiddag op zes uur opent de voorzitter van het CCB de handvaardigheidstentoonstelling. Deze tentoonstelling zal geopend zijn op zaterdag van 5 tot 8 uur en zondag van 2 tot 6 uur 's middags.

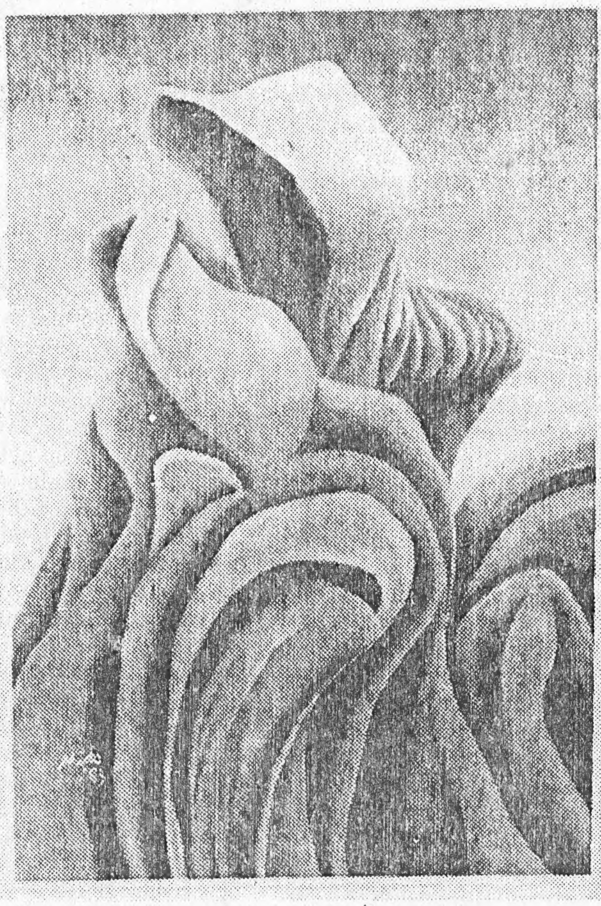
Amigoe

VRIJDAG 28 OKTOBER 1983

Open house landhuis Brievengat

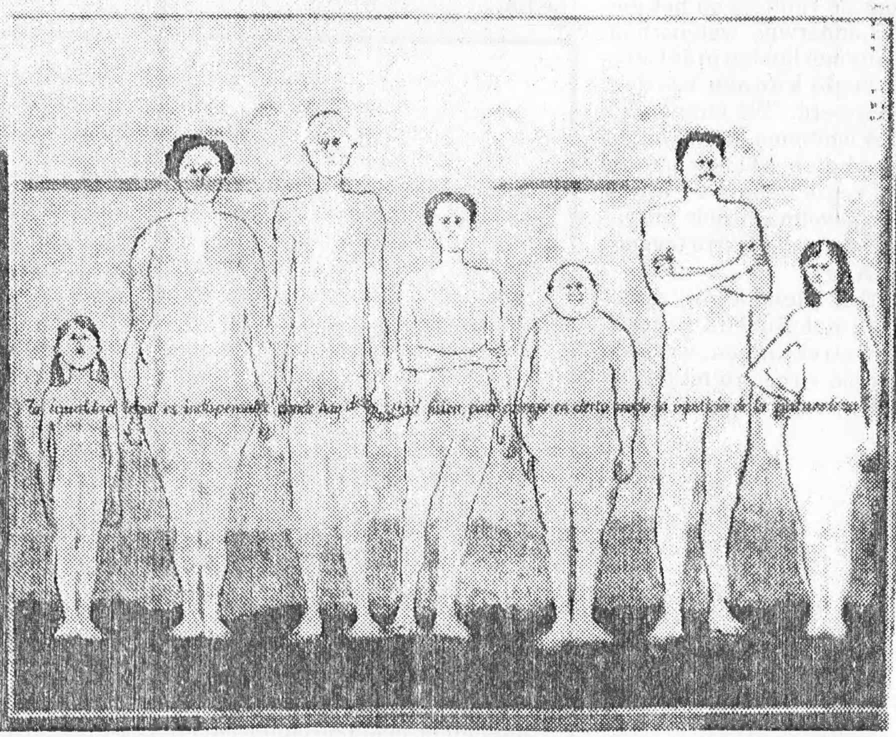
WILLEMSTAD — In Landhuis Brievengat wordt zondag een open house gehouden die duurt van tien uur 's morgens tot zes uur 's avonds. Er wordt een demonstratie gegeven van het vervaardigen van gouden sieraden en van klei-potten. Naast de heerlijke producten uit de keuken gelden ook als attractie Mariachi Ramos, folkloristische groepen, een waarzegster en een bar.

Amigoe 28/10-83

Aruba op Bolivar-schilderijen-tentoonstelling

ORANJESTAD — Het Instituto di Cultura heeft van Venezuela in het kader van de viering van de 200ste geboortedag van Simon Bolivar een uitnodiging ontvangen om deel te nemen aan een internationale schilderwedstrijd met als onderwerp Bolivar. Vijfendertig landen kregen een uitnodiging waaronder Suriname, landen in Midden- en Noord-Amerika, het Caribische gebied en Europa. In totaal 45 schilders nemen deel. De opening van deze tentoonstelling is vandaag in Mérida. De organisatie is in handen van Cooperación de Los Andes. Daarna blijft de tentoonstelling in november en december te zien in de bibliotheek van Mérida. Aruba wordt op dit internationaal gebeuren vertegenwoordigd met werken van Evelino Fingal met zijn werk "Un Mensaje de Simon Bolivar" en Mirtho Nicolaas met zijn werk "Libertad en Eroción". De deelname van Aruba zal zeker reclame voor Aruba betekenen.

ORANJESTAD — Aruba zal met twee werken tussen de 35 landen zijn die deelnemen aan de Internationale Bolivar-tentoonstelling in Mérida. Op de ene foto het werkstuk van Evelino Fingal "Un Mensaje de Simon Bolivar" en de andere foto het werkstuk "Libertad en Eroción" van Mirtho Nicolaas.

VRIJDAG 28 OKTOBER 1983 AMIGOE

Antillen autonome positie in UNESCO

WILLEMSTAD — Bij acclamatie zijn de Nederlandse Antillen gisteren toegelaten als geassocieerd lid van de UNESCO. Het voorstel daartoe werd gesteund door Nederland, India en een aantal Caribische lid-staten. Ter gelegenheid hiervan plaatste minister Jacques Veeris van Onderwijs de Antilliaanse vlag tijdens een plechtige zitting van de UNESCO in Parijs in de rij vlaggen van de andere naties die er deel van uitmaken.

De UNESCO is de organisatie van de Verenigde Naties die zich bezig houdt met onderwijs, wetenschap en cultuur. De aanvraag voor het lidmaatschap is enige maanden geleden door de Nederland ingediend. De plenaire vergadering heeft het verzoek zonder tegenstemmen aanvaard.

De Antilliaanse regering hecht groot belang aan het geassocieerd lidmaatschap omdat daardoor de relaties op het gebied van onderwijs, wetenschap en cultuur met landen in de Caribische regio kunnen worden geïntensiveerd. "We kunnen nu meer beklemtonen dat we tot de Caribische en Latijnsamerikaanse regio behoren", aldus gisteren gevolmachtigde minister drs. Marco de Castro tegenover het ANP.

Drs. Eric Kleinmoedig, directeur van het Bureau Buitenlandse Betrekkingen, vertelde de Amigoe vanochtend dat de Antillen in UNESCO-vergaderingen niet meer deel uitmaken van de Koninkrijksdelegatie, maar daar een zelfstandige positie in hebben. Dat betekent dat niet noodzakelijkerwijs dezelfde stellingname als Nederland hoeft te worden ingenomen in UNESCO-bijeenkomsten. Bovendien biedt het de mogelijkheid om directe onderhandelingen te voeren over projecten op de terreinen die de UNESCO regarderen.

Naar de heer Kleinmoedig vertelde wordt zoveel als mogelijk in al deze organisaties een autonome positie voor de Antillen nagestreefd. Dat wil zeggen als het past binnen de constitutionele bepalingen van het Koninkrijk en als de statuten van die landen daartoe de mogelijkheid bieden. Voor de UNESCO was dat ook al het geval met de IPU (International Postal Union) en de economische organisatie van Latijns-Amerika, de ECLA.

AMIGOE 28/10-83

Boekenweek Sint Maarten groot succes

WILLEMSTAD— De kinderboekenweek op Sint Maarten was een groot succes. De van 9 tot 14 oktober gehouden boekenweek omvatte diverse aktiviteiten voor kinderen van de derde tot en met zesde klassen van alle basisscholen op het eiland. Gedurende de hele week organiseerden Diana Lebacs, bekende schrijfster van kinderboeken en drama-lerares Laura Quast diverse aktiviteiten voor de vierde klassen, zoals zang, drama en dichten. De week werd vrijdag de veertiende afgesloten met uitreiking van prijzen aan de winnaars van twee wedstrijden voor een embleem: Lisa Connor voor het embleem van de boekenweek en Steve Lake voor het "Nature I love you"-embleem dat gebruikt word op een gelijknamige uit te geven folder.

AMIGOE 28/10-83

"Achterkant van gelijk" op tv

WILLEMSTAD— TeleCuracao begint dinsdag 1 november met de uitzending van een serie van negen programma's met de titel "De achterkant van het gelijk". In deze programma's behandelt de bekende ombudsman dr Marcel van Dam diverse maatschappelijke problemen in een gesprek met een deskundig panel. In het eerste programma, dat om tien uur 's avonds uitgezonden word, komt aan de orde de misdaad en met name overvallen en drugsbestrijding.

Amigoe VRIJDAG 28 OKTOBER 1983 28/10-83

Piano-concert Judith Felton

WILLEMSTAD—In Theater De Tempel presenteert de Curaçaosche Kunstkring op vrijdag 4 november om half negen 's avonds de Amerikaanse concertpianiste Judith Felton. Zij brengt niet alleen klassieke werken, maar ook van Amerikaanse componisten. De kaarten kosten 7,50 gulden voor leden van de Kunstkring en 12,50 gulden voor niet-leden en kunnen op de gebruikelijke adressen en aan de zaal gekocht worden. Judith Felton is wel eens de ambassadrice van de piano-muziek genoemd en kan bogen op een reeks van positieve recensies.

AMIGOE 29/10 - 83

Begaafde boodschappenjongen

Affiches van Ralph Prins

OP DIT OGENBLIK zijn in het Centro Pro Arte affiches tentoongesteld van de internationaal bekende kunstenaar Ralph Prins. De tentoonstelling kwam tot stand in samenwerking met de sectie Cultuur van het Eilandgebied Curacao en het C.C.C., en werd gisteravond geopend door de heer J. Capricorne, directeur van de Academia di Arte. Deze gaf al snel het woord aan de kunstenaar zelf, die toen voor een ruim bezette zaal een inleiding hield over zijn affiches.

DOELGROEP

De heer Prins merkte terecht op dat zijn werk (en überhaupt elk kunstwerk) in feite voor zichzelf moet spreken, en dat hij als spreker/inleider eigenlijk overbodig was. (De heer Prins straalt echter zo veel levenswarmte uit dat hij, van mij althans, graag en nog vaak het woord krijgt). Hij wees op het feit dat je als maker van affiches boodschappenjongen bent; de boodschap wordt goed overgebracht als de doelgroep haar ontvangt en verwerkt. Het woord 'doelgroep' was de enige vakterm die de heer Prins zich veroorloofde; voor de rest was zijn inleiding gelardeerd met verhalen en voorbeelden, die vooral duidelijk maakten dat de eerste eis die aan een kunstenaar gsteld wordt, de eis van eerlijkheid tegenover zichzelf is. (In deze samenhang is het feit, dat de heer Prins niet meer in Polen exposeert vanwege het feit dat zijn affiches voor Amnesty International daar niet meer tentoongesteld mogen worden, significant!)

AFFICHES

De tentoonstelling zelf laat meer dan 100 affiches zien. Uiteraard kunnen die niet alle de revue passeren. Laat ik zeggen welke mij bijzonder opvielen: dat waren de serie voor de spaarbanken door hun aantal; de affiches voor de bestrijding van het analfabetisme door hun originaliteit; en ten derde, die voor Amnesty International door de groeiende kwaliteit ervan.

De spaar-affiches laten naar mijn idee vooral zien dat je als kunstenaar — die werkt in opdracht — vooral inzet/toewijding moet tonen, en uiteraard komt dit bij 'sparen' erg goed uit. Van de twee andere 'genres' was ik echter meer onder de indruk. Ik vond het onder-elkaar-uit-een-gewerkte-a-b-c fantastisch. Hierdoor ontstond een prikkeldraad-idee tussen de op het affiche afgebeelde mensen versus de kijker die LEEST wat hij ziet!

De affiches voor Amnesty International groeien in kwaliteit. Ik weet niet of ik dat mag zeggen: er staan geen data bij, maar er lijkt mij in deze affiches een ontwikkeling zichtbaar. Eerst is er de uitgebreide tekstaffiche (zoals: Ich bin gerne Patriot, aber vorher Mensch und wo beides nicht zusammen geht, gebe ich immer den Mensche recht); dan het woord/beeld affiche, zoals 'to be or not to be', waarbij de 4x voorkomende letter O slechts één keer als 'target' zichtbaar is; het stop-discrimination-affiche (in alle mogelijke schriftsoorten geschreven) doet denken aan een bevel: "stop discrimination", maar tegelijkertijd aan een telegram: "discrimination-stop"; dan is er het naar de hartslag (normaal/opwinding/hartaanval/dood, waarbij buiten beschouwing blijft over wie het gaat: de 'vrije mens' of de 'gevangen mens'.

Prins laat naar mijn idee duidelijk zien dat in een affiche vorm, kleur en gedachten tot een eenheid te verwerken zijn; maar je moet dan wel begaafd zijn. Prins is een geslaagde 'boodschappenjongen'. Op de tentoonstelling zijn er echter zo veel boodschappen dat minder ook volstaan had. Niettemin, een en ander is zeer het bekijken waard. (Centro pro Arte, 's morgens van 10 tot 12 uur; 's middags van 3 tot 5 uur. Veel kijkgenoegen!).

SYBREN PAUL